

Folketingets Kirkeudvalg

lov@ft.dk

Kirkeudvalget har ved brev af 16. november 2018 (KIU alm. del – spørgsmål 13) bedt om min besvarelse af følgende spørgsmål:

”Vil ministeren redegøre for, hvad forskellen er på en kirke og et kirkerum, hvem der afgør denne forskel og hvilke kriterier der ligger bag”.

Svar:

Folkekirkens kirkebygninger er omfattet af lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde med tilhørende bekendtgørelse. Der er endvidere fastsat regler om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker i lov om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m.

Ved folkekirkens kirker forstås bygninger eller rum, der er lovligt indviet til kirker, og som benyttes til gudstjenestelig brug.

Det følger af § 2, stk. 1, i lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, at opførelse af kirker og nedbrydning af kirker skal godkendes af kirkeministeren.

I § 2, stk. 2, er det fastsat, at forinden en ny kirke indvies, skal der afholdes et afleveringssyn efter regler, der fastsættes af kirkeministeren.

Den formelle indvielse af en ny kirke sker efter kgl. resolution, som udvirkes af Kirkeministeriet.

Indvielsen foretages af vedkommende biskop eller af en provst på vedkommende biskops vegne og sker efter et ved kgl. resolution autoriseret ritual for kirkeindvielse.

En forudsætning for, at indvielse kan ske, er, at det ved afleveringssynet forinden er konstateret, at kirken er fuldt færdig og forsynet med alt, der er fornødent til afholdelse af gudstjeneste.

Den højtidelige indvielse af kirken indebærer, at kirken kan tages i brug som kirke, og at kirkebygningen omfattes af lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde.

Et rum, som ikke er en kirkebygning, kan også indvies til kirke. Den formelle indvielse sker også her efter kgl. resolution.

Det kan fx være en kirkesal, der er opført i forbindelse med byggeri af en sognegård, hvor menighedsrådet ønsker, at kirkesalen indvies som midlertidig kirke, indtil en påtænkt kirkebygning er opført.

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Akt nr.: 31272

Dette akt nr. bedes oplyst ved henvendelse til Kirkeministeriet

Dato: 12. december 2018

Endelig er der ved kongelig anordning nr. 198 af 18. juni 1953 givet nærmere regler om adgang til i visse tilfælde at afholde dåb og altergang m.v. andetsteds end i kirken.

Ifølge anordningens bestemmelser kan vedkommende biskop blandt andet meddele stående tilladelse til – under en kirkes midlertidige lukning som følge af istandsættelse eller anden årsag – at ordinære gudstjenester med dåb og nadver og øvrige kirkelige handlinger samt lysning til ægteskab midlertidigt foretages i et dertil egnet lokale.

”Kirke” og ”kirkerum” anvendes forskelligt i lovgivningen. Fx står der i § 5, stk. 1, 1. pkt., i lov om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m. at ”Kirken kan af menighedsrådet eller med dets samtykke anvendes til andre kirkelige formål end gudstjenester og kirkelige handlinger.”

I bestemmelsens stk. 2, står der, ”Menighedsrådet kan med biskoppens tilladelse stille kirken til rådighed til brug for ikkekirkelige formål. Det er herved en betingelse for biskoppens tilladelse, at det påtænkte formål ikke strider mod kirkerummets karakter”.

Selvejende kirker bestyres af menighedsrådet, mens andre kirker bestyres af den, der ejer kirken, eller den, der ejer afløsningssummen for kirketienden. Dette fremgår af § 1, stk. 1 og 2, i lov om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m. De forskellige bestyrelsesforhold er bl.a. afspejlet i bestemmelser om tilsyn med og syn over kirken, jf. lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde kapitel 5 og 8 samt den tilhørende bekendtgørelse kapitel 4 og 5.

Mette Bock

/ Martin Martensen-Larsen

Fuldmægtig